

זמני השבת

ר"ת	יציאה	כניסה
ירושלים	19:28	20:19
תל אביב	19:27	20:18
חיפה	19:30	20:21
באר שבע	19:27	20:18

הפטרה - דברי ירמיהו" (ירמיה א')

העלון מוקדש לעילוי נשמתו הטהורה של מרן שר התורה ופוסק הדור, מורנו ורבנו מרן הגאון רבי עובדיה יוסף צוקי, שוכתו הגדולה תגן עלינו. ולהצלחת: דוד בן שמחה ורב"ל ולרשומות: יניב בן אהובת לעילוי נשמתו מרדכי בן שמחה | ניר אלון בן מרגלית חיים בן תמר | חיים בן כרמלה

עלון שבועי היוצא לאור ע"י מוסדות "כאייל תערוג" הר חומה
בראשות מורנו הרב"ל אייל עמרמי שליט"א

חסידי שמואל

ע"ש סמי סויאד ז"ל בן חסינה

ליצירת קשר: 1599-50-20-51

לקבלת העלון במייל כתבו ל: harav.eyal@gmail.com

www.ayal-taarog.co.il

3

בראי הפרשה

למה התורה יחסה את פינחס לאהרן הכהן?

3

בריאות ותזונה

מים מינרלים או מי ברז?

4

סיפור לשבת

מעלת חסד של אמת

5

גדולי ישראל

רבי אלעזר אבןעזריאל זצ"ל

פרשת פנחס | גיליון 668 | כ"ג תמוז תשפ"ה

האמונה מוחקת את העבירות

כי שורש כל העבירות הוא כפירה, שאתה לא מאמין שה' רואה אותך, ושורש כל התשובה הוא האמונה, שאתה מאמין שרק ה' מנהל את העולם הזה. אחותך העליבה את אשתך, ואשתך לא רוצה יותר לבוא להורים שלך, אתה לא כועס על אחותך, אתה יודע זה ה', אתה עומד בניסיון אמונה ויודע שזה רק ה'. ה' מוחק לך את כל העוונות, מוחל לך על הכל!

התקשרה אלי אישה ואומרת לי: 'כבוד הרב, כל ריב שאני רבה עם בעלי, לא משה על מה, על הדברים הכי קטנים שיש, הוא אומר לי: את מעירה לי? אני הולך לים מעורב עכשיו, והוא באמת הולך לים מעורב, פעם פעמיים, חשבתי שהוא צוחק אבל הוא באמת הולך, הוא לא נורמלי הבן אדם הזה'.

אמרתי לה: ה' בוחן אותך באמונה, הכל זה ה', אין מציאות בלי ה', הוא מביא לך את הניסיונות האלה בשביל למחוק לך את העוונות, תגידי לו: 'בעלי אני אוהבת אותך, מה לעשות אתה רוצה ללכת לים מעורב, זה חשבונות שלך מול הקב"ה - זה עולם הבא שלך, אבל תדע לך שאני מקבלת אותך'.

תתפללי עליו שיחזור בתשובה, אבל את צריכה לקבל את הצער באמונה. היא אומרת לי: הרב זה קל להגיד את זה. אמרתי לה: נכון קל להגיד וקשה ליישם, אבל בשביל למחוק יסורים צריך לעבוד קשה, יש כאבים נוראים ועצומים למחוק עוונות, אבל הקב"ה רחמן ומלא רחמים ורוצה למחוק לך את העוונות בלי יסורים, רק במבחני אמונה.

לכן כותב הרבי מזידיטשוב זצ"ל: 'קודם ביאת המשיח יתרבה המינות, עד שמשופרא דשופרא יזרק מפייהם דברי מינות'.

אומר הרב שבדור האחרון יהיו אנשים שהם גם דתיים שיצא להם דברי כפירה מהפה, 'הוא פגע בי, הוא עשה לי, הוא כפוי טובה אלי, איזה רע הוא'. כל אלו דברי מינות וכפירה, שאתה מייחס כוח למישהו, אתה כופר בהקב"ה, זה עבודה בשיתוף, כאילו יש את אותו שפגע בך ואת הקב"ה, ה' ישמור זה עבודה זרה כפשוטה. יש רק ה' בעולם 'אין עוד מלבדו', לא ליחס שום כוח ופעולה לאף גורם חוץ מה' יתברך!

שבת שלום ומבורך!

הגמ' (ר"ה ט). כותבת: "רבי נתן אומר אדם נידון בכל שעה שנא' (איוב ז, יח) לרגעים תבחננו".

אומרת הגמ' שכל דקה ה' יתברך בוחן אותנו באמונה.

אשתך נכנסת לסופר ואומרת לך: 'רבע שעה אני מגיעה, אתה יושב באוטו, מחכה לה, עובר שעה והיא לא עונה לטלפון ואחרי שעה וחצי היא מגיעה, פספסת מנחה בגללה, אומר הקב"ה: אתה מאמין בי שאני לא רוצה שתפלל מנחה, כי אני רוצה שתגעגע לתפילה. אומר הבעש"ט הקדוש שהקב"ה לפעמים מונע מאדם להתפלל בשביל שהוא ירגיש כיסופים לתפילה. אדם מגיע כמו רוטינה לתפילה, נכנס לבית כנסת כאילו הוא נכנס למכולת, לא מתרגש, לא מתגעגע, אז הקב"ה לוקח לך את התפילה פעם אחת וזה לשון הבעש"ט: 'כללו של דבר אין לך ענין וגדול בלתי השגחת המשגיח, ולעיתים יש לו ביטול תורה ותפילה על זה, וידע שהכל מהשמים לתועלתו, שיתעורר לו יותר אהבה בלב, כי שויתי ה' לנגדי, אף מה שמנגד אותך, ודבר רע ויסורים הכל הוא מציאות ה', ורצונו מאיר שם'.

ה' רוצה שלא תלמד תורה עכשיו, אתה פותח את הספר וכואב לך הראש, או שאשתך פתאום הפעילה את השואב אבק, ומתחילה לשאוב את כל הבית איך שאתה פותח את הספר. ואתה אומר: 'למה אתה עושה לי את זה ה'?' אומר ה': 'אני רוצה שתגעגע ללימוד, שתבוא עם יותר חשק ורצון, אל תפתח ספר כמו עיתון, שתהיה לך אהבה ללימוד'.

אין רגע שהקב"ה לא בוחן את האדם, וכותב רבנו הקדוש מברסלב: 'כל המבחנים שאדם נמדד באמונה, כי על ידי האמונה הקב"ה יסלח לך, וזה שאיתא בגמ' במסכת תמיד: מה יעשה האדם? יחזיק באמונה יתרה'.

יש לך מלא עוונות והקב"ה רוצה למחול לך עליהם בלי יסורים, בלי כאבים ובלי ניתוחים וצנתורים, הוא מביא לך ניסיונות באמונה.

הגעת לפגישה אצל עורך דין, לקחתה חופש מהעבודה, נסעת עד אליו, אתה נכנס למשרד והוא לא נמצא, המזכירה אומרת לך: 'הוא כנראה שכח שיש לו פגישה'. אם תגידי: 'איזה חוצפה, איזה חוסר כבוד, ממש זלזול באנשים', לא עמדת בניסיון של האמונה של הקב"ה. אבל אם תגידי: 'איזה יופי, איזה כיף, ככה ה' רוצה, איזה שמחה זה לעמוד בניסיון אמונה', כל העוונות שלך נמחקו! כמו שכתוב (ירמיהו ה א): 'אם תמצא איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה'.

שבת בבית הכנסת "חסידי שמואל" עם מורינו הרב אייל עמרמי שליט"א

17:30	מנחה מנין א'
18:00	שיעור במוסר וחסידות
18:30	מנחה מנין ב'
19:50	שיעור בהלכה (כחצי שעה לפני צאת שבת)
20:25	ערבית של מוצ"ש (עם צאת השבת)
20:50	אבות ובנים (כחצי שעה אחר צאת השבת)

19:20	מנחה ערב שבת
04:40	שחרית נץ החמה
07:00	שיעור בהלכות ריבית
07:30	שחרית מנין ראשי
16:30	תהילים לבנות
16:30	שיעור לנשים
17:00	שעור בחושן המשפט

אבי, בן שתים עשרה, מספר: המיטה שלי בחדר הפוכה ואני יודע שהם שוב ביקרו כאן. אין כבר כוח. פותח את הארון עייף. כדור מגולגל בשפע צבעים נוחת לי על הראש. אלו כל הבגדים שלי. כל הבגדים שקיפלת וסידרתי וניקיתי ושמרתי, דחוסים כעת בערבויה מזעזעת ומקומטת. אין לי כוח לטפל בהם. אין לי כוח לטפל בכלום. אין לי כוח בכלל. אני קורס על המיטה. למה? למה הם עושים לי את זה? למה הוא עושה לי את זה? "נו, פעם ראשונה שהצלחת לקלוט 'גול', ישר על הראש, אה?" משה, לא מספיק לו הבלגן. לא מספיק לו הכאב. הוא גם צריך ללעוג לי בפומבי. אני רוצה לצרוח. אני רוצה לתלוש לו את האוזניים. אני נועץ את הציפורניים עמוק עמוק ביד ושותק. שותק כי לא יעזור לי לצרוח. שותק כי לא יעזור לי להרביץ. שותק כי לא משנה מה אעשה, הוא ימשיך להתעלל. שותק כי מאחורי משה עומדים כעת כל בני הקבוצה שלי, דבוקים בעיסה גדולה, וצוחקים. צוחקים מלוא פה על מה שקורה לי. ואין אפילו אחד שיוצא להגנת. ככה זה, משה הוא המנהיג פה של כולם, ואם הוא החליט לעשות עלי חרם, אף אחד לא יעזור. בזווית העין אני רואה את מרדכי, המדריך, הוא מבין בנו. מתקרב בצעדים גדולים. לא אומר מילה. שולח את כולם לשבת במקומות. אני לא כועס, יודע שאין לו הרבה מה לעשות. ההורים של משה כבר זומנו לכאן, משה עצמו ישב לשיחה עם המנהל, שיחות עם הצוות הטיפולי. כל מה שיכול להיעשות נעשה, ומשה, בחיך תמים ובאסריות של נחש, ממשיך להציק לי. כבר שנה שלימה שהוא מציק לי. מציק ומיתמם. אחרי שהמנהל קרא לו הוא אפילו הציג בחדר האוכל פני ידי, אבל באותו ערב חיכתה לי על המיטה זיקית ירוקה ודוחה. אין לי מושג היכן השיג אותה משה, אני כן יודע שהיא נכלאה מתחת לשימכה וברגע שהרמתי את השמיכה, זינקה הירקרוקת על פני מוציאה ממני צווחה וגורמת לדלת להיפתח ולשתים עשרה ילדים לעמוד ולצפות בי בשעה שאני בוכה בהיסטריה. אין, אין מה לעשות מול משה הזה. מדרכי המדריך מספר אין מה לעשות מול משה! אני יודע והלב שלי יוצא. לא יכול לראות את אבי אומלל כל כך. כמעט חצי שנה הוא מתעלל בו. איך אפשר? אבל אנחנו, מה אנחנו יכולים לעשות. הצוות החינוכי והטיפולי, כולם היו מעורבים בסיפור, כל מה שאפשר ניסינו, פנינו אפילו לרווחה בבקשה לקבל העברה למשה או לאבי לפנימייה אחרת, הבקשה נדחתה. אבי צריך להישאר בעיר ואת משה הם לא רואים לנכון להעביר. נו, מה אפשר עוד? אני יודע מה אפשר. בחדר האוכל אני לא מתאפק, תופס את משה בצד. "אתה יודע שאתה רוצה אותו. רוצה!", אני אומר לו. משה צוחק, לא מתרגש. "ואתה יודע...", אני כואב, הלב שלי נשרף, הדיבורים שלי יוצאים מתוך הכאב הנורא הזה, לא מסוגל עוד, "אתה יודע, יום אחד יכול הגלגל להתהפך עליך". "עליך" משה צוחק מלוא גרון. "עליך לעולם לא!". אבי מספר אני לא יודע מה בדיוק קורה בפנימייה אבל קורה משהו. מן רחש לחש של דיבורים ממורמרים בן הילדים. "הוא שולט בנו", אנחנו רוקדים לחליל שלו כאילו היינו כבשים, "הוא משתלט לנו על החיים". אני לא אומר מילה. די לי בכך שכבר שבוע איש אינו מציק לי, איש אינו יורד עלי, איש אינו פוגע בי. זה הרבה! היתכן שמדברים על משה? אני חושב לעצמי. משה נכנס לחדר, החיך הזחוח שלו על פניו. איש אינו משיב לו חיך. משה טופח לדוד על השכם. הוא אינו מסתובב. הוא מפריח בדיחה לאוויר. אף אחד לא צוחק. שקט קר שורר בכיתה. שקט קר ומנוכר. אני יודע מה קרה, הילדים החרימו את משה. סוף סוף קלטו שהוא מנהל להם את החיים. משה עוד לא קולט. בהפסקה הוא מנסה לדבר. אף אחד לא מקשיב. בשיעור הילד לצידו מפנה לו גב. אני לא נמצא שם. לא בכועסים ולא במציקים, אך גם לא בשמחים לאיד. אני לא בשום מקום. ריק לי בפנים. כבר אין בי אבי שישמח שמשה סובל עכשיו. אין בי כלום. אני כלי ריק. ושבור. מדרכי המדריך מספר: למשה אין סיבה שמחייבת אותו להישאר בעיר כמו שהיה לאבי, הוא יכול לעבור פנימייה וזה בדיוק מה שאנחנו עושים. אי אפשר להכיר את הילד שיוצא מכאן. שבור, חיוור, ירד כמה קילוגרמים במשקל. אני מרחם עליו, מרחם באמת, למרות כל מה שהוא עשה לאבי. יודע שהוא טעם כעת על הבשר את מה שעשה לגור אחד במשך חצי שנה. ובכל זאת, לא שמח שהוא הרגיש. אי אפשר לשמוח כשנפש מתרסקת. אני מקווה שבמקום החדש יהיה לו טוב יותר, ושהוא גם ילמד מהכאב שלו איך להיות רגיש יותר לכאבים של אחרים. עשור לאחר מכן, מדרכי המדריך מספר: הבוקר פגשתי את אבי. בלי כיפה. בלי ציצית. בלי תפילה. רחוק. רחוק מאוד. דיברנו. "הכל התחיל אז", הוא סיפר בכנות, "החצי שנה הזאת ריסקה לי את החיים". ניסיתי לזכור קצת, לתקשר. לא היה שייך. התהום הייתה פעורה ואבי לא אפשר להניח עליה גשר. נפרדנו. לפחות השארנו פרטים וסיכמנו שנדבר. בדרך הביתה שאלתי את עצמי, האם אנחנו כצוות החינוכי וטיפולי, עשינו באמת הכל אושמה פספסנו משהו? שאלתי את עצמי גם, מה עם משה? אני לא יודע איפה הוא בעולם, מקווה שבשילדו שהצליח להשתקם בפנימייה ההיא, להקים בית נאמן, אבל האם הוא יודע מה חוללו המעשים שלו? האם הוא משער שדורות על דורות נכחדו מעם ישראל בגלל המעשים שלו אי אז? האם הוא משער שילדיו של אבי, אם יהיו, לא ילכו בדרך הישר, רק בגלל? לא, הוא לא יודע. טוב בשבילי, חבל כל כך בשבילי אבי.

הרב אליהו סומך
מנהל חינוכי ת"ת כאיל תערוג

אביו הזקן של יצחק, היה נראה כאחד הקבצנים העלובים שבעיר, וזאת בעוד בנו מתגורר בבית הדוד. יצחק התעלם מאביו הישן, ולא הסכים להכניסו לביתו ולתת לו אוכל ובגדים. "דאג הוא לעצמו!" נהג יצחק להפטיר בזלזול. באחד הימים, פגש הסב את נכדו, בנו של יצחק. "בקש מאביך שישלח לי בגד חם ללבוש בימים הקרים הללו", הפציר הסב בנכד. אך הנכד הביתה ואמר לאביו: "סבא מבקש בגד חם!" "עלה אל עליית הגג, שם יש בגד התלוי על מסמור, הורד את הבגד ותן לו!". ענה יצחק לבנו. טיפס הנכד אל עליית הגג, וראה כי הבגד ישן, קרוע ובלוי. ריחם הנכד על סבו, הורדו רגע קט, נטל זוג מספרים וגזר את הבגד לשניים. "מה זה?" שאל האב, וכעס בקולו, "מדוע חתכת את הבגד לשניים? והיכן המחצית השנייה?" את המחצית השנייה שומר אני בשבילך. בעוד שנים, כשאתה תזקן, ותסתובב ברחובות העיר יחד עם יתר העניים. ובימות הקור, כשתבקש ממנו בגד חם ללבוש, שומר אני לך אבי היקר את מחצית הבגד שנתנו. בוש האב ונכלם. מיד יצא לחפש את אביו ברחובות העיר, ביקש ממנו מחילה והכניסו לביתו. לילדים זה ספור, להורים זו תפיסת חיים. הילדים שלכם הם בבואה להתנהגותכם. לדוגמה האישית יש משמעות מכרעת על עיצוב אישיותם של ילדינו. כבר מגיל צעיר לומדים הילדים איך להתנהל מהתבוננות בהוריהם. להעדר דוגמה אישית ראויה קיימות השלכות הרסניות על התנהגותם וערכיהם של הילדים. על ההורים להתנהל בדיוק כפי שהיו מצפים מילדיהם לנהוג ולהקפיד לא להסתפק רק במילים והנחות פקודות. הגיעו פעם זוג לאדמו"ר הזקן מחב"ד לבקש ברכה. ביקש הבעל ברכה שיעלץ בעסקיו. ביקשה האישה ברכה שתצליח בחינוך ילדיה. בך האדמו"ר את הבעל. את האשה סרב לברך והסביר שלהצלחה בעסקים יש טעם לברך, על חינוך ילדים לא מועילה ברכה. חינוך ילדים תלוי בדוגמה אישית של ההורים. בבית שמשוחזרים בכבוד, בנחת, הילדים ידברו גם הם בצורה מכובדת. בית ששפת הדבור בו זולה, שההורים מאזינים לשיירם לא ראויים, גם הילדים ידברו כך, או יאזינו לתכנים שההורים ממש לא היו רוצים. ילדים לא מצטיינים בקשב להוריהם, אבל אף פעם לא מפסיקים לחקות אותם. דפוס ההתנהגות שלנו, מצולם ומועתק על ידי ילדינו. המילה modeling היא דוגמה אישית. נגזרת מהמילה מודל. ההורים, המורים, שני התנהגותי מתחיל בהורים – היה קל יותר לו הילדים היו "גרסה משופרת של עצמנו", לוקחים מאיתנו רק את החלקים הנעימים באופי שלנו, את תכונות האישיות שאנחנו מחבבים, ומתעלמים מכל אותן פעמים שאנחנו עצבניים בכביש, מדברים בנסות רוח אחד עם השני, או נמצאים מול המסך כל היום. אך לא זה המצב. בפועל, הילדים לומדים מאתנו הכל, וגם אם הם אינם מחקים אותנו בדיוק, הם מגיבים לאופן בו אנחנו מתנהגים ומפגימים זאת בעצמם. ההבנה שדוגמה אישית היא כלי משמעותי לשני, דורשת מאתנו הרבה יותר – למעשה, הדבר דורש מאתנו להשתנות בעצמנו. מצד אחד, שינוי הוא דבר קשה, הוא מצריך אומץ להסתכל על עצמנו כמו שאנחנו, על כל מגרעותינו, ולאחר מכן לפעול כדי לשנות דפוסים שהורגלו בהם. מצד שני, דוגמה אישית היא דרך יעילה ועמוקה להשפיע על ילדינו, לעזור להם באופן בו אף מבוגר משמעותי אחר לא יכול לעזור להם, והיא מספקת דרך משמעותית לסייע להם להתמודד עם קשיים חברתיים, בעיות רגשיות, ועוד. בנוסף, יכול להיות שזו ההזדמנות לשינוי פנימי אצלנו, ממנו נהנה ונרויח בעצמנו. שימו לב להתנהגויות עליהם אתם מעירים – יכול להיות שאתם מוטרדים מכך שהילד שלכם אינו סומך על חברים בקלות, לא מרגיש בנוח בקבוצה, ומתקשה להימצא בקשר קרוב, אבל שאתם בעצמכם אינם סומכים על בית הספר שילמד אותו כמו שצריך, על המדריך בחוג שישן קצת, או על ההורים בבית של החבר אצלו הוא מתארח? נראה שהחשדות שלכם מחלחלת אל דפוס ההתנהגות של הילד. יכול להיות שאתם מודאגים מכך שהילדה שלכם כל היום מול המסך, נמצאת בשיקטוק שעות במקום להיפגש עם חברים, ויוצאת מהבית רק כדי לתפוס פריימים יפים לאינסטגרם, אבל כשאתם משוחחים איתה הטלפון ביד, או עונים למייל מהעבודה (חשוב דוחוק, כמובן) והמך שאתם שואלים את הילדה היום שלה? שימו לב אם אתם לא מלמדים אותה בדיוק את דפוס ההתנהגות מהם אתם רוצים שתימנע. שימו לב לאופן שבו אתם מעירים – יכול להיות שהבית שלכם סובלת מקשיים חברתיים, דבר שיכול מאוד לצער ולהכאיב לכם ולה. אתם מבחינים בכך שהיא מנסה לדחוף את עצמה בין חברותיה, בצורה שרק פוגעת בה – לא יודעת לזהות מתי חברות צריכות רגע לעצמן ומגדנות לחברותיה בלי סוף. נראה שהיא עושה את זה מתוך רצון להתקרב, אך ההתנהגויות האלו רק מרחיקות את החברות ממנה. האם כשאתם מעירים לה, אתם מרבים לנדנד לה בעצמכם? האם מבקשים ממנה פעם אחר פעם לא להידחק כשאחותה משחקת עם חברות? או שאלו במקרה שלכם, הילד מרבה להתקפי זעם, לא יודע כיצד לווסת את עצמו כשהוא חווה אכזבות, מרים את הקול ואף נוהג באלימות. האם אתם צועקים עליו שיפסיק להתעצבן? האם אתם מתעצבנים ללא שליטה כשאתם שומעים שהוא שוב רב עם ילד בהפסקה? האם יכול להיות, שכחורם אתם מבקשים להפסיק התנהגות מסוימת בדיוק באמצעות ההתנהגות הלא רצויה עצמה? אין איך להתחמק מכך, התנהגויות שמטרידות ומדאגות אותנו אצל הילדים, הן לרוב התנהגויות שגם אנחנו סובלים מהן. להתבונן על הילד ולגלות בו חולשות מסוימות, עשוי להכאיב פעמיים: כואב לנו עבור הילד, שסובל מקושי שמפריע לחיי היומיום שלו, אך כואב לנו גם עבור הילד שאנחנו היינו פעם, או המבוגר שאנחנו היום. אבל, אם נצליח להסתכל על עצמנו טוב טוב, למרות הכאב הנפשי שעלול להיות כרוך בכך, נראה שהיכולת להתגמש ולהשתנות תועיל לנו, לילדים שלנו, ותטיב עם הרווחה הנפשית של המשפחה כולה.

נכתב ע"י ז. קליין
מנהלת תוכניות סמינר הר חומה

וכך רש"י כותב שם: 'כי היכן מציינו שהרג שאול את הגבעונים אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להן מים ומזון מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן'. דוד המלך קרא לגבעונים, וביקש לכפר על מעשי שאול ולקבל מהם ברכה להסרת העונש. הגבעונים טענו תחילה כי אין להם רצון בפיוצו או בנקמה: 'ויאמרו לו הגבעונים אין לי [לנו] כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל', אך בהמשך ביקשו להרוג שבעה אנשים מבניו של 'האיש אשר כילנו' בגבעת שאול בחר ה'. דוד בחר שבעה מצאצאי שאול ונתן אותם לגבעונים אשר הרגו אותם. מסיפור זה למדו חז"ל על אכזריותם של הגבעונים.

וכך כותב הרמב"ם (ספר קדושה, הלכות איסורי ביאה, פרק י"ט, הלכה י"ז): 'כל מי שיש בו עזות פנים או אכזריות ושונא את הבריות ואינו גומל להם חסד, חוששין לו ביותר שמא גבעוני הוא. שסימני ישראל האומה הקדושה ביישנין רחמנים וגומלי חסדים. ובגבעונים הוא אומר והגבעונים לא מבני ישראל המה, לפי שהעיוז פניהם ולא נתפייסו ולא רחמו על בני שאול ולא גמלו לישראל חסד למחול לבני מלכם, והם עשו עמהם חסד והחיו בתחלה'.

בנידון שלו פנחס בן אלעזר - אמו הייתה מבנות יתרו, ולכן הוא עדין בתוך העשרה דורות, ויש לו קשר גנטי לאומות העולם, וטענו השבטים: 'איך יכול להיות שמשה, אהרן, יהושע בן נון, כלב בן יפונה, כולם עומדים ורואים את מעשה זמרי, ואף אחד לא עשה מעשה, ורק אתה עושה ואומר לשם שמים, בוודאי שעשית את זה מכיון שעוד זורם בדמך דם של אומות העולם, שאין בהם רחמים'. לכן ה' יתברך היה צריך להעיד עליו, 'בן אהרן הכהן' - שהיה אוהב שלום ורודף שלום.

רש"י בתחילת הפרשה עומד על כך שהתורה יחסה את פנחס לאהרן הכהן, מכיון שהשבטים היו מבזים אותו וטוענים שהוא הרג את זמרי בגלל שאמו הייתה מבנות יתרו, ואמרו שכנראה הוא ירש את הגנים שלו מהגוים וכתוצאה מכך עשה את המעשה, ונרחיב את הדברים:

בשביל לעשות מעשה כמו שעשה פנחס - לקנאות את קנאת ה' ברמה כזו, נדרש להיעשות בצורה כזו שהיא מאה אחוז לשם שמים, אם זה לא נקי מאה אחוז לשם שמים אין שום היתר לעשות מעשה כזה נועז - לקחת רומח ולדקור את זמרי וכזבי ביחד, לכן כתוב (משנה סנהדרין ט ו'): 'הבועל ארמית קנאים פוגעים בו' - דווקא אדם שיש לו קנאת ה' טהורה.

השבטים רצו לטעון שפנחס שעשה זאת, הוא לא עשה זאת מאה אחוז לשם שמים, כי לעשות מעשה שכזה לשם שמים - לא פשוט בכלל:

ידוע המעשה בספר שמואל ב', פרק כ"א שם מסופר על רעב ששרר בארץ בתקופת דוד המלך. דוד פנה אל הקב"ה וקיבל תשובה שעונש זה הוא על מעשי שאול אשר המית את הגבעונים. ומבואר בגמרא (ב"ק דף ק"ט). שנתבע שאול על מעשה מוות עקיף, בכך שהרגו בציוויו את נוב עיר הכהנים, שהם היו המעסיקים של הגבעונים, והריגתם הסבה לגבעונים פגיעה בפרנסתם.

בריאות ותזונה

מים מינרלים או מי ברז?

כספית לדוגמא. **בדיקה פסיקלית** - בדיקה אסטטית, טעם וריח, מידת עכירות.

בדיקה מיקרוביאלית - כמות החיידקים הנמצאת במים. המים מוזרמים באופן קבוע בצנרת ובמידה ונמצאה חריגה המסכנת את בריאות הציבור על הרשויות להתריע ולטפל. כמוכן שמעת לעת יש תקלות וזיהומים.

האם זה נכון שיש טעם שונה למים בין מקומות שונים? טעם המים והרכבם משתנה מאוד ממקום למקום (לא מעט בשל הכלוריד במים). אפילו בין שכונה לשכונה. לכן, אנשים נמנעים מהשימוש במי ברז ומעדיפים מים מינרלים.

איפה הבעיה במי הברז?

כל הבדיקות למים נעשות במאגרים אבל אף אחד לא אחראי על מצב הצנרת הביתית שלכם (חוץ מכם). צנרת ישנה יכולה להשפיע מאוד על איכות המים. לכן חשוב מאוד לבדוק את מצב המים בצנרת הביתית.

יש גם מים מסוננים (כל הפילטרים למיניהם) שמסננים ומפלטרים ברמות משתנות, בעיקר את המוצקים במים ולעיתים מיטיבים עם טעם המים. גם שם חשוב מאוד להחליף ולטפל. שימוש באלו חיוני בבתיים בהם רמת הכימיקלים במים גבוהה מהסביר.

מסקנות:

- אם מי הברז שלכם לא מגעילים (מבחינת טעם ועכירות) אין סיבה לא לשתות מהם. אם הצנרת ישנה שווה לבדוק את איכות המים בברז.
- אם אתם עושים שימוש במים מינרלים עשו טובה לעצמכם ואל תאחסנו מיכלים בשמש ובכלל עדיף לא לאחסן בחוץ בקיץ שלנו. זה הרבה יותר גרוע מלשתות מי ברז וכך יצא שכרם בהפסדכם.
- נקו את מערכות המים שלכם. לכל חברה יש ערכת ניקוי שאפשר להזמין על מנת לנקות את המתקנים. הם לא תמיד מספרים לכם על זה אבל זה לגמרי קיים.
- נקו והחליפו פילטרים ומסננים.
- **הכי חשוב - תשתו המון...**

בואו נתחיל מהקונספציה המוכרת - מים מינרלים בריאים יותר. אז זה ממש לא בהכרח נכון... התפיסה הזו הגיעה בעיקר בשיווק ופרסום של חברות המים המינרלים.

אז מה ההבדל בין מים מינרלים למי ברז?

נתחיל במים מינרלים כי זה יותר פשוט. מקור המים המינרלים קבוע (שאיבה ממעיין אחד) ולכן ההרכב המינרלי כמעט ולא משתנה, המים מכילים סוגים שונים של מינרלים, ביניהם מגנזיום, סידן ואשלגן, אשר בכמות מסוימת מועילים לחיזוק ובנין הגוף.

עם זאת צריך לזכור שגם המעיין חשוף לזיהומי מים ולכן נבדק באופן קבוע.

הבעיה העיקרית בשימוש במים מינרליים היא האחסון במיכלי פלסטיק ומיכלי המים עצמם.

מיכלי פלסטיק עלולים לשחרר חלקיקי מיקרופלסטיק למים, בעיקר בחשיפה לשמש. יש גם מחקרים המדברים על פליטת חומרים רעילים אחרים מהפלסטיק למים.

גם מתקן המים עצמו, אם לא עובר ניקוי תדיר, חשוף לזיהומים ולכלוך.

ומה לגבי מי ברז?

אלו מגיעים ממקורות שונים, התפלה, מי תהום (אקויפרים) ועיליים (מאגרים ונהרות). הרכב המים משתנה ממקום למקום. למי הברז מוספים חומרים שונים שמטרתם לנטרל פעילות חיידקית ומזהמת במים.

מה מסכן אותנו? כימיקלים, כלורידים (שמשפיעים לא מעט על טעם המים), מתכות מסוגים שונים (אלומיניום למשל). נזק של אלו תלוי בכמות שלהם במים.

יש טענה הגורסת כי תקני המים בישראל אינם מחמירים מספיק ומאפשרים ללא מעט כימיקלים להמצא במים שלנו. יש גם יוני סידן ומגנזיום - אלו לא מסוכנים (אלא מועילים) אבל יוצרים את האבנית שהורסת לנו קומקומים ומגהצים כבר עשרות שנים.

בגלל כל אלו עוברים מי הברז במאגרים בדיקות רבות הנוגעות להבטיח את איכות המים.

בדיקה כימית - לקביעת רכוזים של חומרים מסוכנים כמו

להצטרפות לקבוצה של הרב אייל עמרמי:

לקבוצת הנשים שלחי 'צרך' ל: 054-313-6033

לקבוצת הגברים שלחי 'צרך' ל: 052-443-0999

הדרך אל הלב
מתחילה כאן!

מתחברים, מתקדמים, מתחזקים

סיפור לשבת

מעלת חסד של אמת

זהו אתה שאכלת ביום הכיפורים, מיד האיש התייפח בככי ואמר שהוא חוזר בתשובה, שאל החזון איש איזה זכות יש לך שאביך הגיע אליך, אמר שהוא נותן צדקה לעניים, אמר החזון איש: מעשה גדול, אבל לא בגלל זה הוא הגיע, איזה עוד מעשה גדול עשית? אמר האיש: בזמן המלחמה, שהגרמנים באו לעיר, כל האנשים פחדו לצאת מבתיהם, ובכפר שליד העיר הייתה אחותי גרה, אשר בביתה נפטר בנה הקטן, בכפר לא היה בית קברות ואבי עמד על כך שהילד יובא לקבר ישראל. למרות המצב המסוכן אמר אבא שאלך לכפר ואביא את הילד, באותו זמן אבי יצא לבית הקברות וחפר קבר. שמעתי בקול אבא ויצאתי לדרך, רעדתי כולי במשך כל הדרך מהפחד, כל רעש קטן הבהיל אותי מאוד, אבל המשכתי בדרכי שאני נחוש בדעתי שאני עושה מצוה- גם קבורת ישראל וגם מצות כיבוד אב. כך עשיתי ונשאתי אותו על כתפי עד לבית הקברות, שם המתין לי אבי וביחד קברנו אותו. אכן אמר החזון איש, זהו אותו ילד שהגיע עם אביך וזוהי הזכות שבגינה הגיע אביך והפציר בך לחזור בתשובה.

סיפור זה נדפס בספר קרית ארבע אשר נכתב על ידי רב מיוצאי הונגריה, שניהן רב בעיר באר שבע, והוא מעיד שהאיש הנ"ל היה אצלו ורשם מפיו כל מילה שסיפר. למדנו מכך שקדושת יום הכיפורים זהו מה שגרם לאבא להגיע, ואיך הקב"ה לא מוותר על שום נשמה ונשמה, ואיזה קשר יש בין המתים לחיים, והמעלה הגדולה של החזון איש זצ"ל עד כמה הדברים היו אצלו במוחש.

יום הכיפורים הוא יום מיוחד מאוד בשנה, עד שדרשו חז"ל את הפס' (תהילים קלט טז): 'ימים יצרו ולא [ולו] אחד בהם' על יום הכיפורים. ישנו מעשה נפלא- באדם אחד אשר במלחמת העולם השנייה עבר כל תלאות מחנות הריכוז הנאצים. לאחר המלחמה זנח לחלוטין את אורח חיים היהודי, עד עדי כך שהיה אוכל ביום הכיפורים. לילה אחד התגלה אליו אביו בחלום ולידו נער לא מוכר בן 13, אמר לו אביו: סטיתה כל כך, עד שאכלת ביום הכיפורים, דע לך שאתה חייב כרת ואם לא תחזור בתשובה שלמה לא תשלים את שנתך. בבוקר התעורר והתעלם מן החלום, אך ביום למחרת שוב חלם את אותו חלום וחזר ונשנה בכל לילה, חשב האיש שאלו סתם חלומות ביעותים שמקורם בעצבנות, ומוטב לו שיחליף את מקום השינה, והלך לישון בבית חברו, ואמנם הלילה עבר עליו ברגיעה, וישן ללא אותו חלום. מכיון שראה כך נישאר לון שם במשך שבע ימים, לאחר שבוע החליט כי העצבנות חלפה והחליט לחזור לביתו.

בהתקרבות לביתו ראה מבחוץ שהאור בביתו דלוק, התפלא מאוד מאחר שלמיטב זכרונו לא השאיר אור דלוק בבית, פתח את הדלת ולתדהמתו רואה את אביו עם הילד בדיוק כמו שראה בחלום. אביו אומר לו: זו הפעם האחרונה שאני בא אליך, אם תחזור בתשובה מוטב ואם לאו דע לך שאתה מת ואביו נעלם. מובן מאילו שנתקף פחד גדול מהמחזה המבהיל, והחליט ללכת לביתו של החזון איש, באותה תקופה התפרסם מאוד החזון איש בקרב הציבור. הגיע לחזון איש ומיד בהיכנסו לחדר הרב, אמר לו: אביך היה אצלי,

סיפור אישי

מספר תלמיד של הרב משומעי לקחו:

יום אחד אני יורד לתיבת דואר ואני רואה קנס מהמטרה על סך 500 שקל, על מה הקנס? לפני 4 חודשים עברתי קו הפרדה רצוף, ומי צילם אותי? 'אזרח שומר חוק', ישר עולה לי בראש: 'אני לא מבין, מה אתה מלשין עלי למטרה?! מה הפרעתי לך?!' מי שלא הבין אני יסביר: אני נוסע על קטנוע לעבודה שלי, ובדרך כלל יש פקקים, ומי שבתחום יודע שהאופנועים הם סוג של תחום אפור בקטע הזה, כי מצד אחד נכון- אסור לעבוד קו הפרדה רצוף וצריך לשמור על חוקי התנועה, אבל מצד שני אני קטנוע וגם אם אני נוסע על הקו הפרדה לאט ובזהירות ואני לא מי מפריע לרכבים שבאים בנתיב ממולי כי הם עוברים ביני לבין הרכבים שעומדים בפקק, אז למי זה מפריע? מה אתם רוצים שאני יעמוד כמו מכונית בפקק 352 מעלות חום בלי מזגן עם קסדה ששוקלת 2 קילו על הראש?! אלא כנראה שאותו 'אזרח שומר חוק' כן רוצה ככה. אבל ברגע שפתחתי את המכתב, ישר העלמתי את המחשבות האלו, והתחלתי לרקוד ולמחוא כפים ממש כאילו אמרו לי 'זכית 5000 שקל', ואני לא סתם אומר את זה, כי באמת אני עובד על האמונה שלי, ואני באמת הרגשתי ככה, וכל הזמן אני משנן לעצמי 'גמזו לטובה', שדרך אגב הבן איש חי זצ"ל כותב שיש ענין דווקא להגיד בלשון הזו: 'גמזו לטובה', כי הוא שם קדוש, שמהפך את הדין לרחמים. לכן שרתי ורקדתי ואמרתי גמזו לטובה, באמונה שלמה שה' יתברך עושה לי רק טוב. והנה לא עבר כמה שעות, הזדמן לי עסקה של 1200 שקל בשעה אחת תמימה של עבודה. ויש להקדים שאני בכלל לא בתחום ולא בעיסוק הזה שהזדמן לי העבודה הזו, וממש במקרה זה הזדמן לי, ועוד דווקא באותו היום. וממש ראייתי מול עיני איך הכל התהפך לטובה! לכן אני מזכיר שוב לא לשכוח להגיד כל הזמן: 'גמזו לטובה', ולדעת שכל מה שה' יתברך עושה הוא טוב גמור, שגם אם נראה לנו שהוא לא טוב, על ידי אמונה שלמה אפשר לראות בחוש שזה הטוב. גם שילמתי את הקנס וגם נשאר לי עודף. תודה לה' יתברך ולרב שליט"א שמחדיר בנו כל הזמן אמונה ואמונה.

אם גם לכם יש סיפור ואתם רוצים שנפרסם אותו, אפשר לשלוח במייל ל-d0545314210@gmail.com או בוטסאפ ל-052-4430999, ואנחנו בלי נדר נפרסם אותו פה בעלון.

יוני מרקט

על העזרה והתמיכה במוסדות "כאייל תערוג"

התורה והברכה ל

רבי אלעזר אבוהצירא זצ"ל (ה'בבא אלעזר) נולד ב"ט טבת תש"ה בעיר יריסאני, מחוז תפילאלת שבמרוקו, והוא נכדו של ה'בבא סאלי זצ"ל ב-29 ביולי 2011, כ"ז בתמוז ה'תשע"א, נרצח רבי אלעזר בביתו, על ידי אחד ממקשי עצתו.

רבי אלעזר נקרא על שמו של התנא רבי אלעזר בן רשב"י. במשפחת אבוהצירא מספרים כי לפני שנולד רבי אלעזר, ראה הכבא סאלי את התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה בחזיון הלילה, והנה רשב"י בא בטרוניה. מדוע איז ככל

מגיל צעיר נודע ביותר בשמירת העיניים שלו. בספרים נאמר כי מי שזוכה לנטור את עיניו מכל ראייה בלתי הולמת, זוכה וניחן בזיכרון פנומנלי. כזה היה גם רבי אלעזר, וזאת הבקיות העצומה בכל מכמי התורה, שליטתו האגדית שבכל תורת הגלגל והנסתר, וידיעותיו הרחבות בכל סניפי ההלכה, היה בעל זיכרון נדיר בכל מישרי החיים.

ה'כבא אלעזר' קיבל אמנם המוני אנשים בחדר ביתו, אך מעטים זכו לראות את זיו פניו. מצוותשמירת העיניים עמדה כנר לרגליו, ועל כן ראשו תמיד היה רכון כלפי מטה, וגופו היה עטוף בגלימה שחורה שכיסתה את רוב פניו. למרות השפע שביקשו חסידיו ומבקריו להרעיון עליו, לא נקם מאומה להנאתו

קיימים סיפורים רבים מספור אודות כוחן העצום של ברכותיו ועוצתיו. אחד מהם, למשל, הוא הנס שאירע לאשתו של הרב חיים ביטון ראש כולל "שערי ישועה". הרבנית לידה בניתוח קסרי, והפכה ל"צמח" בעקבות חומר ההרדמה שהוחדר לגופה. הרופאים טענו שאין לה סיכוי להחלים, ואפילו לא תפרו בהגן את מקום הניתוח, כי הם חשבו שבין כה וכה היא לא תקום ממיטת כוהלים.

המשמש ביקש מהרבנית אבוחצירא שתעביר את שמה של החולה אל הרב. במשך שעה הסתגר הרב בחדרו, הרבה בתחנונים ולאחר שעה יצא מהחדר והורה לרבנית להתקשר למשמש ולבשר ש"הגירה הבטלה". ואכן, הלא יאומן קרה, האישה חזרה להכריז מיד באתו היום, ובאותו ערב כבר התיישבה במטה, ואכלה כמחזה על צמה.

רבי אלעזר היה פרוש מבבלי העולם הזה, עניו וחי באורח החיים סגפני וצנוע. במשך חמש שנים תמימות, נהג רבי אלעזר לצום מצאת השבת ועד כניסתה, והתנזר מכל מאכל או משקה. עד שהשחירו שיניו כפשוטו מרוב תעניות. (כך גם נהג המסובל רבי שלום שרעבי זצ"ל)

בכל יום קיבל רבי אלעזר אבוחצירא מאות אנשים, החל מהשעה 3:00 אחר הצהריים ועד השעות הקטנות של הלילה, ולא היה מיששו שיצא מהמקום ללא ברכה, לעיתים נמשכה קבלת הקהל עד עלות השחר.

מדי יום טבל במקווה טהרה בעלות השחר, כהכנה לתפילת שחרית. לאחר מכן
הולכים למדור, למעשי החדש והצדקה ולעבודת השם, עד לקבלת הקהל
הבוקר.

במשך שבע שנים רצופות שרוי היה בתענית דיבור, וחולת דברי קודש ומספר מילים הכרחיות, לא יצא מפיו דבר חולין. אלו כוחות עליליים, שבר אנוש אינו מסוגל להפנים, בוודאי שלא להוכיח, וגם אז היה כל מאווייו רק לעזור לאנשים.

**חידון
לשבת**

**התשובות
לחידו**

[illegible]

א. אֶחָד מִבְּנֵי פִלּוּא
ב. בַּעֲקֻבוֹת קִנְיָתוֹ לְהֵשֵׁם זָכָה פִּינְחָס ל...
ג. בְּנוֹ שֶׁל מֶכִיר
ד. "כֵּן, בְּנוֹת צִלְפָּחָד _____"
ה. שֵׁם מֵדָה
ו. הַעֲמִיד אוֹתוֹ
ז. אֶחָד מִבְּנֵי יְהוּדָה
ח. הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חַג הַסֻּכּוֹת נִקְרָא בַּתּוֹרָה...
ט. "הִר" בְּאַרְמִית
י. אֵשֶׁת עֲמֶרֶם
כ. הָאִשָּׁה הַמְדִּינִית הַמְכָּה
ל. הַשֵּׁבֶט שֶׁלֹּא קָבַל נַחֲלָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל
מ. אֲחוֹת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
נ. אַחַת מִבְּנוֹת צִלְפָּחָד
ס. אֶחָד מִבְּנֵי זְבוּלוֹן
ע. אָבִיו שֶׁל מֹשֶׁה רִבִּינוֹ
פ. בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ חוֹגְגִים
צ. אָבָא לְחִמְשׁ בְּנוֹת חֲכָמוֹת
ק. פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר הֵשִׁיב אֶת חֲמַת הָשֵׁם, כִּי _____
ר. בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל
ש. שֵׁם בֵּת אֶשֶׁר
ת. אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׁשָׁכָר

הספר שכולם חיכו לו כבר כאן!!! ספרו החדש של הרב אייל עמרמי שליט"א

לקניה והפצה: 050-678-5912 או במשרדי המוסדות

זמני תפילות ושיעורים

בית כנסת המרכזי "חסדי שמואל הר חומה"

תפילות לימות החול

שחרית נץ החמה	05:05 (כ-45 דק' קודם נץ החמה)
שחרית מנין ב'	07:30 (בישיבה הודו 7:45)
שחרית מנין ג'	08:15
מנחה גדולה	13:30
מנחה	19:25 (20 דקות לפני שקיעה)
ערבית מנין א'	סמוך למנחה
ערבית מנין ב'	בתום השיעור המרכזי

שיעורים - בימים א'-ה' בשעה 19:30

יום ראשון	עין יעקב - עיון באגדות חז"ל
יום שני	אמונה ובטחון
יום שלישי	פרשת השבוע / הלכה / ענייני יומא
יום רביעי	ליקוטי מוהר"ן / רבינו נחמן מברסלב
יום חמישי	הלכות שבת / מועדים

פעילויות לנשים

יום שלישי	21:00 שיעור בחסידות מהרבנית חנה בקרמן תח"י עם כיבוד חלבי עשיר - ברוכות הבאות
-----------	--

פעילויות לילדים

ב, ה'	18:00 מתמידים לילדים, משניות, תהילים, סיפורי צדיקים ועוד, הגרלות ופרטים למשתתפים.
-------	---

תפילות ושיעורים בשבת קודש

מנחה ערב שבת	19:15 (כ-30 דק' לפני שקיעה)
שחרית נץ החמה	04:40 (כ-65 דק' קודם נץ החמה)
שיעור בהלכות ריבית	07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)
שחרית מנין ראשי	07:30
שחרית מנין נערים	09:00 (בישיבה למטה)
שיעור בחושן המשפט	17:00
מנחה מנין א'	17:30
שיעור במוסר וחסידות	18:00
מנחה מנין ב'	18:30
שיעור בהלכה	19:50 (כחצי שעה לפני צאת השבת)
ערבית של מוצ"ש	20:25 (עם צאת השבת)
אבות ובנים	20:50 (כחצי שעה אחר צאת השבת)

פעילויות לנשים בשבת

תהילים לבנות	16:30 (בביה"כ חסדי שמואל)
שיעור לנשים	16:30 מפי מו"ר שליט"א

רשימת השיעורים השבועיים של הרב אייל עמרמי שליט"א

מוצ"ש

22:15 ביהכ"נ "בראשית" רח' רחבעם זאבי 2, פתח תקוה

ראשון

21:00 ביהכ"נ "ספרא" רח' שמואל יפה פסגת זאב, ירושלים

שני

17:30 ביהכ"נ "מוסיוף" רח' יואל, ירושלים

שני

21:00 ביהכ"נ "שערי דוד" רח' אגרות משה 17 רמת שלמה ירושלים

שלישי

שיעורים ברחבי הארץ לפי פרסום באתר ובקבוצות הווצאפ

רביעי

18:00 ביהכ"נ בורכוב רח' פישל, ירושלים

רביעי

21:30 לבנות סמינר! מדרשיית "תפארת בנות" רח' קצנלבוגן 8, ירושלים (אחת לשבועיים)

א'-ה'

19:30 שיעור ביהכ"נ "חסדי שמואל" רח' הרב מן ההר 4, ירושלים

תספורת חינם!

כל יום ראשון ושלישי בין השעות

16:00 - 19:00

אתי קפסלם האחרונה
הסתפרת בחינם?

רחבת בית הכנסת "חסדי שמואל" רח' הרב מן ההר 4

הלכות לשבת

יסוד חשוב מאוד בהלכות שבת: דבר שאינו מתכוון מדרבנן- מותר!!

מין ה-"שולחן ערוך" כותב בהמשך (סימן שי"ד, סעיף א'): "ואם היה ספין תקוע מערב שבת בבית, מותר להוציאו ולהכניסו שהרי אינו מתכוון להוציאו". למדנו לפני שאסור לעשות פתח בחבית השלמה אבל כאן אומר מין שאם יש כבר ספין תקועה בחבית מערב שבת, והאדם רק מוציא ומכניס את הספין אז זה מותר למרות שהוא מרחיב את הפתח. למה זה מותר? מכיוון שכבר היה פתח וזה שהאדם הרחיב את הפתח זה רק איסור דרבנן כי זה בכללים, והאדם לא מתכוון להרחיב את הפתח אלא רק לשים שם את הספין, אם כן יוצא לנו מהסעיף הזה יסוד חשוב מאוד בהלכות שבת שנקרא: "דבר שאינו מתכוון מדרבנן- מותר". מזה נלמדו עוד הרבה הלכות כמו שמותר לאדם לגרור כסא או ספסל על גבי הקרקע אם הוא לא מתכוון לעשות חריץ, האיסור הוא רק איסור דרבנן שמלאכת החרישה נעשית בשינוי, ובגלל שהמטרה של האדם היא רק להזיז את הספסל מצד לצד ולא לחרוש, אז זה מותר. אותו דבר אדם שרוצה לסגור מגירה שיש בה דבורה, הדבורה היא לא סוג שבמינו ניצוד וממילא כל האיסור כאן הוא מדרבנן, האדם לא מתכוון לצוד את הדבורה הזאת אלא רק רוצה לסגור את המגירה כדי שהיא לא תפריע לו, ולכן הדבר יהיה מותר כי דבר שאינו מתכוון מדרבנן- מותר. הרמ"א חולק על מין וכותב: "ודוקא שהוציאו גם כן פעם אחת מקעוד יום, אָכַל אִם לֹא הוֹצִיאוּ מִקְעוּד יוֹם, אִסוּר דְּהוּי פְּסִיק

רישא", לדעת הרמ"א גם דבר שאינו מתכוון מדרבנן, זה אסור. אם כן זה נראה מחלוקת פשוטה בין הרמ"א למרן, אבל יש כמה מקומות בהלכות שבת שמרן ה-"שולחן ערוך" מחמיר גם בדבר שאינו מתכוון מדרבנן, למשל מרן כותב שאסור בשבת לפתוח חלון כנגד הגר שמא יכבה, אדם רוצה בשבת לפתוח חלון כדי שייכנס קצת אוויר ויש גר לפניו, אומר מרן שאסור לעשות את זה. והרי האדם אינו מתכוון לכבות את הגר אלא רק רוצה שייכנס קצת אוויר כי חם לו, וגם אם יכבה הגר זה רק איסור דרבנן כי התורה אסרה להבעיר אש אבל אין איסור מן התורה לכבות, אז אם כן זה דבר שאינו מתכוון מדרבנן, למה מרן אוסר לפתוח את החלון?? אותו דבר כותב מרן (בסימן של"ד) שאסור לאדם לשטוף את עצמו ולעמוד כנגד המדורה שנמצא מבשל את המים שעליו, אסור לאדם שהלך בשבת למשל למקווה, להתחמם כשהוא רטוב מול האש, והוא חייב לנגב את עצמו קודם כי יש חשש שהוא יבשל את המים שעליו. וכי אדם מתכוון לבשל את המים האלו?? וודאי שלא!! וגם אם הוא מבשל אותם זה רק איסור מדרבנן כי זה בדרך שינוי ולא כדרכו, אם כן למה מרן אוסר על האדם הרטוב הזה לעמוד מול המדורה, והרי לימד אותנו מרן בסעיף הזה שדבר שאינו מתכוון מדרבנן מותר?

בא מרן הראשון "צוק" להביא בספרו "יביע אומר" את כל המקומות שמרן ה-"שולחן ערוך" חרג מהכלל שלו, והסביר בכל מקרה למה בזה מרן חרג מהכלל שלו, למשל כותב הרב עובדיה יוסף צוק"ל שבמקרה הזה שאסור לאדם לשטוף את עצמו ולעמוד כנגד המדורה יש הסבר של הר"ן שאומר שכאשר גזרו חכמים את גזירת הבלנים" הם גזרו גם על זה, כלומר באמת דבר שאינו מתכוון מדרבנן מותר, אלא שבמקרה הספציפי הזה אסור בגלל שיש על זה גזירת הבלנים. ככה מרן הרב עובדיה צוק"ל מביא הסבר על כל מקום שמרן ה-"שולחן ערוך" כביכול סתר עצמו ואסר דבר שאינו מתכוון מדרבנן, אבל הכלל באופן כללי שדבר שאינו מתכוון מדרבנן מותר!!

חיי נצח

איך קונים צידה לחיי נצח? ע"י הפה! כנגד כל הדברים שאדם אוכל מפירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא שקולה מילה אחת של לימוד תורה, ניתן לקנות בעזרת הפה עולמות של נצח! ומאידך – עלולים לאבד על-ידי את כל הטובה, בעולם הזה ובעולם הבא, כי החיים והמוות ביד הלשון.

כל אמא מזהירה את בנה מסכנות, וחרדה על גורל בנה, שברגע של חוסר זהירות עלול להתפרץ לכביש סואן או לשפוף על עצמו מים רותחים. ומהו איבוד עשרות שנים מול נצח? ולאילו המשותוממים: "מה כבר עשיתי? בסך הכל משפט או שניים...." נספר: בעיירה עניה נערכה חתונה לביתו היחידה של הגביר, ואליה הוזמנו כל בני העיירה. אחד העניים שצמח כל אותו יום עבור הסעודה המפוארת, השתעמם מעט ועלה אל גג האולם ושוטט שם, לפתע הבחין בבורג גדול התקוע באדמה. וואו, בדיוק בגודל המתאים לחבר את קרשי המיטה שנשברו!

וממחשבה למעשה – הוא מצא מוט ברזל, ובנחישות ובעקביות סובב את הבורג עד שהשתחרר ויצא, ובאותו רגע נשמע קול נפץ עז וצעקות אנשים. הוא נסוג במבוכה, הבורג אחוז בידו, כשאל הגג התפרצו אנשים זועמים ובראשם גביר העיירה: "מה עשיתי?" הם שאגו עליו: "הפלת את הנברשת הגדולה על מקום החופה! הרסת לנו את השמחה!" והוא, נבוך ומבויש, ממלמל: "בסך הכל הוצאתי בורג...."

הוא בסה"כ הוציא בורג, וחברו בסה"כ הוציא משפט, אך בשני המקרים, התוצאות עלולות להיות הרות אסון.

בשבת והווייה להש"ית נפתח כולל לדיינות ורבנות בבית כנסת לאברכים חתנים. בראשותו והדרכתו של מורנו ורבינו

הרב אייל עמרמי שליט"א.

המעוניין לתרום בהחזקת האברכים היקרים

ניתן לפנות למורנו הרב או לנתנאל 050-6785912.

פרטי חשבון למעוניינים
בנק מזרחי טפחות.

סניף 458 | חשבון 445404 ע"ש מקור חיים גבע בנימין.
למוסד סניף 46 לפי פקודת מס הכנסה.

מורנו הרב נוסע לחיזוק רוחני בקהילות ארה"ב - מיאמי

יום ראשון 27.7.25

בית משפחת אלטיט
שעה 8:30
NE 206TH LANE MIAMI 2535
FL 33180
CODE: CALL: A.ALTIT
OR PARK IN NETIVE AND
PEDESTRIAN GATE :5412

בית הכנסת אליהו הנביא
מיד אחרי ערבית .
מנחה/ ערבית 7:15
Stirling rd Ft Lauderdale 2615
33312

יום חמישי 24.7.25

6.00 מנחה
6.20 שיעור
7.15 ערבית
קהילת קודש נתיבי עזרא
NE 207th st Miami FL 33180 2655

25-26/7 שישי - שבת

שבתון בקהילת קודש תפארת רפאל
,W Broward Blvd 9665
Plantation FL 33324

טמפה | 22.7.25 יום שלישי

שעה 21:00
North 52nd Street 13207
Temple Terrace FL 33617

יום רביעי 23.7.25

שעה 8:30 Orlando Torah
Center
Banyan Blvd Orlando 8613
32819
בית הכנסת בר יוחאי סאן חוזה

בכל השיעורים יתקיימו מכירת ספרים

קהילת Hdc וודלנד הילס

שיעור בבית חבד לוס אנג'לס

שיעור נשים מש' שושן בלוס אנג'לס

בית הכנסת בר יוחאי סאן חוזה

